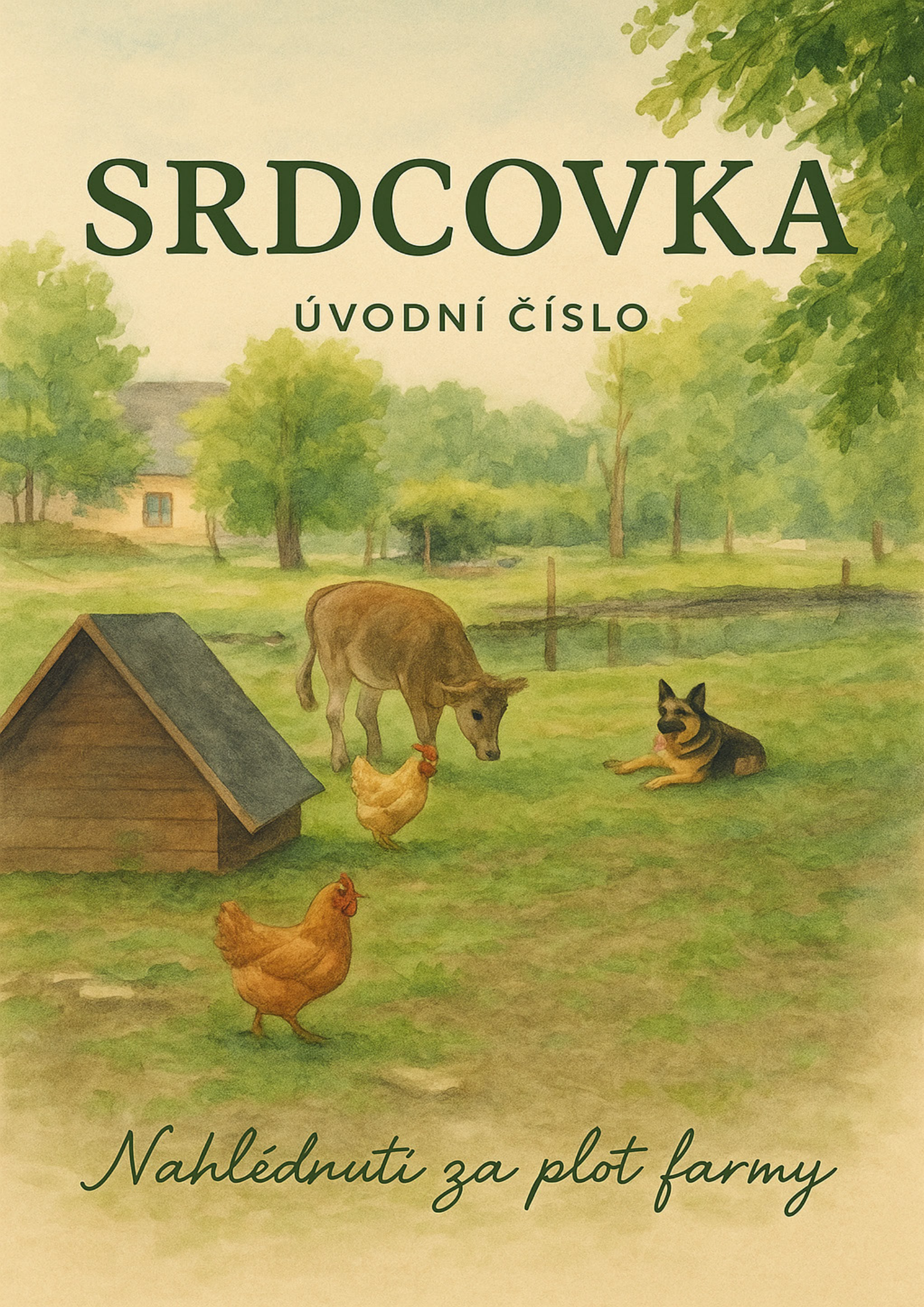

SRDCOVKA

ÚVODNÍ ČÍSLO

Nahlédnutí za plot farmy

ÚVOD

Ahoj,
jmenuji se Katka a právě čtete první číslo našeho nového farmářského časopisu Srdcovka, který jsem se rozhodla pro vás připravovat a psát.

Srdcovka je malá rostlinná farma z Karlovic, která se zaměřuje na pěstování mikrozeleniny, zeleniny, bylinek, chov slepic, kačen a také na včelaření.

Věříme v přirozený rytmus přírody, respekt k půdě, zvířatům i lidem.

Farma vznikla z touhy žít jednodušeji, pracovat rukama a vytvářet kvalitní jídlo – bez zbytečné chemie a s co nejmenším dopadem na přírodu.

Farma srdcem.

ÚVOD

Nový začátek

V září 2024 farma ztichla. Voda přišla rychle a nečekaně a vzala s sebou co mohla. Nevěděli jsme, kde začít – ale pak přišla pomoc. Od vás.

Díky vaší podpoře jsme se mohli zvednout. Postavili jsme novou pěstírnu a postupně se vrátili zpět k tomu, co milujeme – pěstování, farmaření a kontakt s vámi.

V tomto časopise vám chceme jednou za čas nabídnout nahlédnutí do toho, co se u nás děje – otevřeně, lidsky, s radostí i chybami. Dočtete se novinky z farmy, příběhy rostlin a zvířat, recepty i plány do budoucna. A občas se i svěříme s tím, co se (ne)povedlo. Protože farmaření je plné radostí i nečekaných výzev – a o obojí se s vámi chci podělit.

Z FARMÁŘSKÉHO ZÁKULISÍ

Ve dvou se to lépe táhne

Léto 2024 bylo pro naši farmu přelomové – a to nejen kvůli tomu, co přišlo později, ale i díky jedné důležité změně. Tehdy se ke mně připojil můj partner Kája a farma Srdcovka se tak rozrostla o dalšího farmáře.

Byl to krok, o kterém jsme chvíli mluvili, ale jako všechno u nás – nakonec přišel přirozeně a bez zbytečných plánů. Já jsem tou dobou už třetím rokem farmařila sama a pomalu jsem si začínala uvědomovat, že další rozvoj by na jednoho člověka byl zkrátka moc. A tak jsme se rozhodli to zkusit spolu.

Navenek se toho moc nezměnilo – pořád pěstujeme stejně poctivě, pořád se snažíme v každé krabičce doručit kousek přírody. Ale uvnitř farmy se stalo něco důležitého: začali jsme na tom pracovat jako tým.

A právě to se ukázalo jako klíčové ve chvíli, kdy přišla podzimní povodeň. Díky tomu, že jsme byli na farmě dva, jsme dokázali rychleji zareagovat, rozdělit si práci, a hlavně se navzájem podržet, když šlo do tuhého.

Dnes, o rok později, už taháme za jeden provaz úplně přirozeně. A těšíme se, kam nás to společně ještě posune.

Co roste v pozadí

Zatímco na první pohled se na farmě vše točí kolem slunečnice, hrášku a ředkvičky, v pozadí tiše roste něco úplně jiného – a trochu výstředního. Už delší dobu zkoušíme pěstovat Celosii jako microgreens.

Tahle rostlina, známá hlavně pro své pestrobarevné květy připomínající plameny, skrývá i zajímavý potenciál jako mladá rostlinka. Má jemnou texturu, krásně zbarvené lístky (často s červeným nebo purpurovým nádechem) a příjemnou chuť.

Pěstebně je to ale trochu tvrdohlavec. Snažíme se vychytat ideální kombinaci světla, teploty a vlhkosti. Zatím ještě není připravená na zařazení do nabídky, ale možná se časem objeví v některém z vašich balíčků jako malý testovací bonus.

Celosia - krásná, chutná, ideální ozdobu jídla

Kam teď jezdíme

Rozvoz mikrozeleniny pro nás vždycky znamenal víc než jen doručit krabičku – je to spojení mezi námi a vámi. A protože náš okruh zákazníků roste, rozšíříme i samotné trasy.

Dosud jsme rozváželi každé úterý po trase: Andělská Hora, Světlá Hora, Staré Město, Bruntál, Nové Heřminovy, Široká Niva, Karlovice a Vrbno pod Pradědem.

Od dubna k tomu nově přibyl také střeďeční rozvoz, a to do dalších obcí: Ludvíkov, Karlova Studánka, Malá Morávka, Rýmařov a okolí. Díky tomu je mikrozelenina dostupnější i pro zákazníky, kteří byli dřív trochu „z ruky“.

Těší nás, že se naše zelenina dostává k dalším lidem – a že se naše farma postupně rozrůstá. Děkujeme za přízeň a těšíme se, že se u vaší branky třeba brzy potkáme.

Co dokáže lidská podpora: nová pěstírna mikrozeleniny

Když se loni na podzim naše farma potýkala s následky povodně, bylo to těžké období plné nejistoty a výzev. Mnozí z vás však nezůstali stát stranou. Naopak – svými dary i morální podporou jste nám pomohli postavit se znovu na nohy.

Výsledkem této obrovské vlny solidarity je nová pěstírna mikrozeleniny, která nám umožnila obnovit produkci.

Nová pěstírna je navržena tak, aby měly rostlinky ideální podmínky pro růst. Díky tomu se můžeme soustředit na to, co umíme nejlépe – pěstovat chutnou a zdravou mikrozeleninu, která vám dělá radost na talíři.

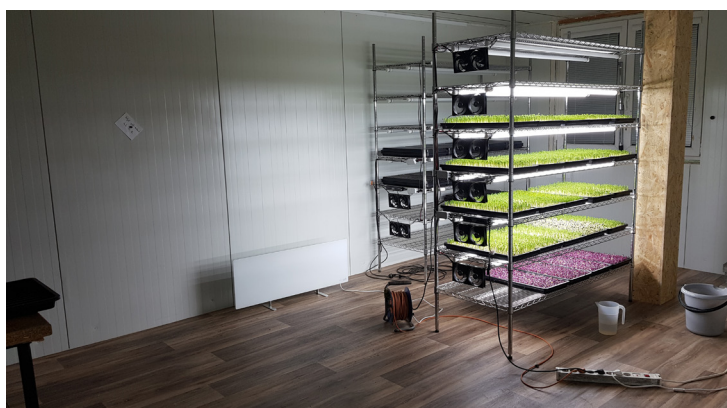
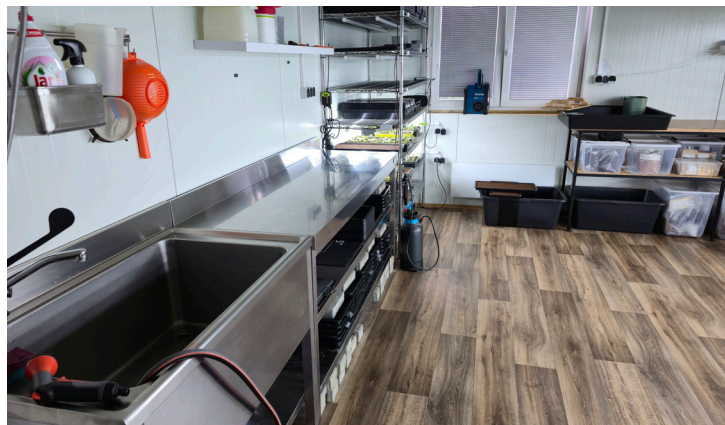
Každé místo v této pěstírně nese kus vašeho příběhu. Vaše podpora nám ukázala, jak moc společně dokážeme změnit i zdánlivě nemožné věci v realitu.

A za to vám z celého srdce děkujeme.

Těšíme se, že vám v dalších sezónách budeme moci přinášet ještě více čerstvých dobrot, které jsou nejen plné chuti, ale i lásky a podpory celé komunity.

ZELENÉ OKÉNKO

Zvířecí dvůr znovu ožil

Podarilo se nám obnovit chov slepiček i včelstev a přivítat na farmě nového obyvatele – jalovičku Julču.

Po loňských ztrátách to chvíli trvalo, ale slepičí dvůr se znovu zaplnil životem. Vylíhli jsme víc kuřátek než kdy dřív, a tak se k nám každé ráno nese známé kdákání a zobání po dvoře.

Kačenky se dočkali nového bydlení a celé dny si spokojeně plavou na vodě.

Nedávno jsme obnovili také včelstva. Není nic lepšího než vidět, jak se kolem květin znovu hemží život. Věříme, že příští rok už bude i trochu medu.

A od prosince máme jednu úplně novou radost – mladou jalovičku Julču. Přivezli jsme ji jako tříměsíční mimino a od té doby nám dělá radost. Je zvědavá a velmi společenská.

Doufáme, že se jí u nás líbí a časem k ní přibude i nějaká kamarádka.

Líhnutí kuřátek

Moje narozeninové dárky bývají trochu netradiční – líheň, topná podložka na rostlinky nebo semínka jsou pro mě malý poklad.

Letos jsem dostala svou úplně první líheň. A protože mám za sebou špatné zkušenosti s nákupem slepiček z velkochovů (často nemocné, oslabené), rozhodla jsem se, že si svůj chov zkusím částečně obnovit jinak – vlastníma rukama, od úplného začátku. Od vajíčka.

Prvním krokem bylo sehnat oplozená vejce. V lednu, kdy jsou kohouti línější, to byla trochu sázka do loterie. Opravdu poznáte až kolem 6.–8. dne v líně, jestli se ve vejci skutečně začíná vyvíjet nový život – při prosvícení baterkou lze zahlédnout jemné žilkování nebo tmavý zárodek.

Líheň jsme rozbalili, nainstalovali a pokusili se nastavit teplotu a vlhkost. Vzápětí jsme zjistili, že vlhkost nastavit nejde – jsou tam jen jednoduché kanálky na dolévání vody. No nic, vajíčka už byla doma, tak jsme to riskli. Osmý den jsme viděli, že většina vajec bohužel oplozená není.

Ale pár nadějných zůstalo – a tak jsme čekali.

Líhnutí běžně nastává 21. den – proto jsme si spočítali, že den „D“ připadne na neděli. Paráda, budeme mít čas vše sledovat. Jenže realita si šla vlastní cestou.

První líhnutí :)

Už 19. den, když jsem šla vajíčka sundat z nástavců, jsem zaslechla slabé pípnutí. Přiblížila jsem se – a uviděla naprasklou skořápku. Vyletěla jsem ven a volám na Káju: „Už se líhnou! Musíme je rychle sundat!“ Nestihli jsme nic doladit – bylo to tady.

ZE STÁJE A KURNÍKU

A tady už jsou druzí tučníci :)

První kuřátko se vyklubalo samo. Další už se tolik nehrnula. Následujících 5 dní jsme s rozprašovačem v ruce vlhčili skořápky – protože

blanka uvnitř začala vysychat a kuřátka se nemohla dostat ven. Některá si vybrala k líhnutí třeba noc přesně před dnem, kdy jsme vstávali brzy na sklizeň mikrozeleniny. Čtyři noci téměř beze spánku.

Ale výsledek stál za to: 7 krásných kuřátek. A skóre? 6 slepiček a 1 kohoutek – to se počítá!

Druhé líhnutí už bylo o poznání klidnější. Přivezli jsme si vejce z chovu čistokrevných plemen – australky (černé) a leghornky (bílé). Vylíhlo se 11 malých uličníků. Tentokrát se ale poměr obrátil – zřejmě máme 7 kohoutků. Do polévky by jich byla škoda, tak věříme, že se nám je podaří udat do dalších chovů.

Takové bylo naše letošní dobrodružství s líhnutím. Bylo to napínavé, místy trochu chaotické, ale hlavně – naučili jsme se toho spoustu. A už teď se těšíme na další sezónu.

Julča a její cesta k nám

Naší největší zvířecí novinkou je bezesporu Julča – mladá jalovička, kterou jsme si pořídili v polovině prosince. Okamžitě se stala středem pozornosti. Je zvědavá, přátelská a ráda sleduje, co se kolem děje.

Příjezd do nového domova.

Julča k nám nepřišla úplně náhodou. Už delší dobu jsem se snažila Káju k pořízení jalovičky přesvědčit. Nakonec jsem ho udolala – a kývl. Neváhala jsem ani minutu a jalovičku hned zarezervovala. Doba krátce po povodni sice nebyla zrovna ideální, ale vše jsme zvládli zařídit tak, aby Julči nic nechybělo.

Přivezli jsme ji jako tříměsíční mimino. Chtěli jsme si ji vychovat od malička, aby na nás byla zvyklá. Když pak Kája zjistil, že první mléko bude nejdříve za dva roky, jen uznale poznamenal, že jsme si ji asi měli pořídit už dávno.

Po rychlé přípravě a vybetonování uplavané podlahy ve stáji jsme se vydali pro Julču do Slavkova u Brna. Pán, od kterého jsme ji brali, byl velmi vstřícný – vše nám ochotně vysvětlil a poradil s krmením po odstavení od mléka. Naložili jsme Julču do dodávky a vyrazili domů. Cesta byla vtipná – Julča v kolonách nahlas bučela, a tak jsme přemýšleli, jestli ji slyší i auta kolem nás.

ZE STÁJE A KURNÍKU

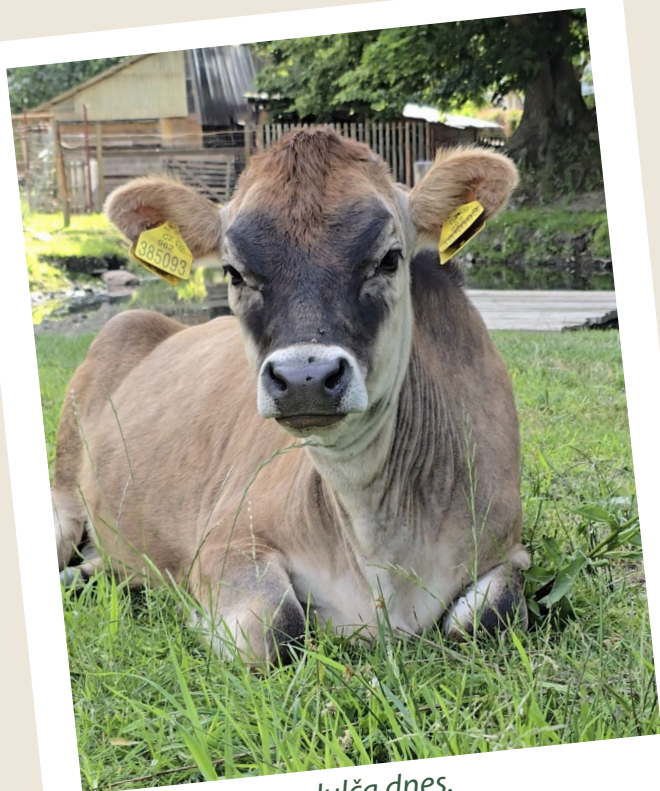
Po příjezdu jsme ji nechali vylézt rovnou do výběhu u stáje. Byla tak maličká! Když si na to dnes vzpomenu, vůbec se mi nechce věřit, jak vyrostla. Prvních pár dní a nocí trochu tesknila a bučela, ale velmi rychle si zvykla na nové prostředí.

Už druhý den jsme s ní vyrazili na procházku po Zadní Vsi. Vzbudila nemalou pozornost – krávu na vodítku zkrátka jen tak nepotkáte. Julča se ale chovala naprosto sebevědomě: čmuchala, okukovala okolí a rychle si osvojila roli malé celebrity.

Jak týdny ubíhaly, rostla před očima. Z nemotorného telátka se stala statná slečna. Naučila se reagovat na jméno, přiběhnout na zavolání, a hlavně má dokonalý přehled o dění na dvoře. Když se někde něco šustne, Julča o tom ví jako první.

Únor 2025 – před línáním :)

Julča dnes.

Miluje kontakt – přijde si pro pohlázení, ráda zkoumá naše kapsy a největší radost má, když ráno vyráží na pastvu. Zelené je pro ni pořád ten nejlepší program.

Stále se učíme, jak se o ni nejlépe starat. Krávy jsou úplně jiný svět než drůbež – mají svůj rytmus, svoje potřeby a taky úplně jiný způsob komunikace. Julča nám ale dává prostor učit se s ní. Zatím je hlavně zvědavý pozorovatel – sleduje všechno a všechny, většinou v klidu a s rozvahou. Jen občas vesele poskočí, když ji něco nadchne.

Zvládli jsme první zimu, jarní línání i první letní deště. Dnes už máme pocit, že k nám Julča neodmyslitelně patří. Je součástí každodenního života na farmě. A i když zatím žádné mléko nemáme, víme, že jsme si domů přivezli parťáčku na dlouhou dobu.

Letos bez zeleniny

Letos poprvé po dlouhé době není na farmě žádná „velká“ zelenina – žádná rajčata, cukety, okurky ani saláty ze záhonů. Nebylo to snadné rozhodnutí, ale bylo nutné.

Po náročném loňském podzimu jsme se soustředili hlavně na obnovu zázemí a pěstírny mikrozeleniny. Na záhony, fóliovník ani úpravu terénu se jednoduše nedostalo tolik času a sil, kolik by bylo potřeba. Půda zůstala neosetá, záhony čekají na nové založení...

Ještě letos chceme srovnat terén, obnovit záhony a znovu připravit vše tak, aby byla zelenina v příští sezóně zpátky.

Zatím se alespoň soustředíme na výběr a testování odrůd, které pro vás budeme příští sezónu pěstovat.

Děkujeme za pochopení – těšíme se, až vám zase budeme moct nabídnout i něco většího než mikrozeleninu.

Když to neroste, jak má

Pěstování mikrozeleniny je možná na první pohled jednoduché — semínka, voda, světlo — ale realita bývá o poznání divočejší. Nedávno jsme si to připomněli zblízka.

Přestože dlouhodobě objednáváme stejný druh substrátu, někdy se liší kvalita mezi jednotlivými šaržemi. Jeden takový „nepovedený vzorek“ jsme obdrželi nedávno — na pohled vypadal jako obvykle, ale výsledek v pěstírně byl jasný: kořínky se vůbec neuchytily a z růžové ředkvičky nezbylo nic, co bychom mohli s čistým svědomím poslat do krabiček.

Letěla rovnou na kompost — a slepičky měly nečekaný svátek.

Naštěstí jsme situaci odhalili včas, zbytek pěstování přesunuli na ověřený materiál a poučili se, že i u tak „obyčejné“ věci, jako je substrát, je potřeba být ve střehu.

OTISKY ZE DVORA

VĚDĚLI JSTE, ŽE...
mikrozeleninu sklízíme v den rozvozu?

Od seříznutí se k vám dostane
za pár hodin.

Vždy se snažíme dodávat
co nejčerstvější produkty.

Není nad osvěžení ve vodě :)

*Meloun? Největší hit mezi slepičkami.
V létě se za ním běhá rychleji
než za zrním!*

Bazalka se dá snadno rozmnožit

Stačí ostříhnutý stonek ponořit do vody
a za čas vám pustí kořínky.

Máta vám dokonce pustí
kořínky do týdne.

Z celého srdce děkuji mé rodině,
přátelům a zákazníkům, že
po podzimní pohromě nezůstali
stát stranou a rozhodli se pomoci
dát Srdcovku opět do pořádku.
Jsem vám nesmírně vděčná
a těším se z každého drobného
úspěchu, který nás posouvá
o kousek dál.
Bez vás by se to nepovedlo.

DĚKUJI.

Katka